

[Peter Brixtofte]

og forlænge denne forsøgsperiode 1 år. Det vil være rimeligt ikke mindst for de arbejdspladser, vi så godt kunne få op at stå.

Formanden:

Jeg giver ordet til hr. Peder Sass, men det må være for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Jeg ønsker ikke at bidrage til, at den debat, der foregår herinde, er useriøs, og derfor synes jeg heller ikke, hr. Niels Anker Kofoeds bemærkning om offentligt kævleri var særlig velplaceret, idet Venstre jo bl.a. under de forhandlinger, der lå forud, kunne have bidraget til, at vi ikke var kommet i den situation, at sagen først behandles nu, men at sagen var blevet gjort færdig inden 1. maj.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil for det første gerne sige til hr. Niels Anker Kofoed, at Skatteudvalget aflagde et besøg på Bornholm i august måned, hvor vi diskuterede de forskellige ordninger, der var mulige for Bornholm, for at hjælpe Bornholms betrængte erhvervsliv. Erhvervszonelovgivning var ikke en ordning, Bornholm var specielt interesseret i, og de savnede den faktisk ikke. Derimod var Bornholm meget interesseret i at få udvidet og forbedret de ordninger, vi specifikt har lavet for Bornholm, men det vender vi tilbage til senere hen i dag.

Til hr. Peter Brixtofte vil jeg sige følgende: Når der opstår problemer i forhold til et forlig, har man teksten at vende tilbage til, og hr. Peter Brixtofte ved også, at det var, fordi der gik meget lang tid, før der kom et svar fra EF, at igangsættelsen af dette her blev udskudt. Men det havde været muligt for forligspartierne at blive enige om en igangsættelse i foråret, så fremt Fremskridtspartiet havde været villig til det; det var Fremskridtspartiet ikke. Hvis der skal ske noget som helst med et forlig, er forligsparterne nødt til at blive enige, og det kunne vi ikke blive. Fremskridtspartiet kunne have fået denne ordning fra foråret, men det ønskede de ikke. De prøvede at forlænge den, og det ønskede vi andre ikke. Sådan er vilkårene.

Formanden:

Det forholder sig sådan, at det ikke bare er formandens ret, men egentlig også hans pligt efter forretningsordenen at sikre, at det hele ikke udvikler sig til en debat på korte bemærkninger – specielt ikke, hvis det virker, som om debatten går lidt i tomgang. Det siger jeg kun til oplysning.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.52

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Kirkegaard (KF):

Før frokostpausen var der en lidt ophidset debat om forløbet af denne sag. Jeg vil forsøge at give mit indtryk af forløbet og komme med en konklusion, som jeg håber der er fremtid i med hensyn til at få det åbenlyse problem løst, som vi her står med.

Vi er nødt til at gå tilbage til foråret 1992, hvor der blev indgået et forlig bl.a. om erhvervszoner mellem de daværende regeringspartier, De Konservative og Venstre, og herudover Det Radikale Venstre, CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet.

I kølvandet af det forlig er der opstået 3 problemer. Det ene problem er, at EF ikke umiddelbart kunne godkende den konstruktion, som var aftalt i forliget, og som i øvrigt efterfølgende blev vedtaget i form af lovforslag her i Folketinget.

Det andet problem er, at vi i januar 1993 fik en ny politisk konstellation på regeringsbænken, hvor tre af partierne er blandt de daværende forligspartier, mens det fjerde parti i regeringen, som skatteministeren tilhører, Socialdemokratiet, ikke var med i forliget og var glødende modstander af forliget. Det gør selvfølgelig den fortsatte sagsgang kompliceret.

For det tredje er der på grund af tidsforløbet sket det, at der ikke er indbyrdes overensstemmelse mellem to formuleringer i forligsteksten, nemlig dels at der skal være tale om en 2-årig forsøgsperiode, dels at forsøget skal udløbe den 31. december 1994.